

Република Србија
Републички секретаријат за
јавне политике

Број: 011-00-73/2020-02
24. новембар 2020. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

БЕОГРАД
Кнеза Милоша 20

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност

У вези са вашим дописом број: 011-00-746/2020-04 којим сте 19. новембра 2020. године доставили Републичком секретаријату за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат) ради давања **мишљења на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност** (у даљем тексту: Нацрт закона), обавештавамо вас о следећем:

Мишљења смо да је одредбу члана 5. Нацрта закона којом се допуњује члан 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност (у даљем тексту: Закон о ПДВ), тако што се прописује да је порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ, потребно учинити јаснијом у смислу одређивања да ли се сума од 500.000 динара односи на појединачан промет, ставку на привременој ситуацији или на вредност целокупног посла, као и да ли потребан услов да се прималац добара и услуга из области грађевинарства и лице обвезник ПДВ-а које је извршило промет нису претходно писмено сагласили да ће се за наведени промет применити општи поступак опорезивања.

Такође, предлажемо измену члана 10а Закона о ПДВ којом ће се омогућити да нерезиденти, који искључиво испоручују робу која се налази у царинском поступку у иностранству, односно не увозе робу и не стављају је у слободан промет у Републици Србији, буду изузети од обавезне ПДВ регистрације. Овиме би се нерезидентна лица која у Србији послују на горе описан начин ослободила сувишног административног оптерећења и додатно стимулисала да користе наш повољан географски положај и отварају регионалне логистичке центре на нашој територији.

Предлагач је у члану 8. Нацрта закона предложио допуну члана 25. став 1. Закона о ПДВ, којом прописује да се ПДВ не плаћа у промету новца и капитала код пословања и посредовања у пословању виртуелним валутама које се не користе као законска средства плаћања.

Секретаријат указује да је у потребно размотрити ослобађање обавезе плаћања пореза на додату вредност свих облика дигиталне имовине који у себи садрже значајан елемент неизвесности (као што су дигитални токени), чиме би се подстакло развој тржишта дигиталне имовине, а привредним субјектима омогућило коришћење још једног савременог извора финансирања.

Поред тога, предлажемо да се у члану 25. став 1. тачка 2) Закона о ПДВ, којим је прописано да се ПДВ не плаћа у промету новца и капитала код пословања и посредовања у пословању са акцијама, уделима у друштвима и удружењима, обвезницама и другим хартијама од вредности, осим пословања које се односи на чување и управљање хартијама од вредности, и то тако што ће се речи „хартијама од вредности” замене речима „финансијским инструментима”, чиме би се обухватили сви финансијски инструменти прописани Законом о тржишту капитала. Овом изменом би се осигурао равноправан

третман свих финансијских инструмената и стимулисао даљи развој недовољно развијеног тржишта капитала у Републици Србији.

Мишљења смо да је у члану 10. Нацрта закона, којим се мења члан 36. Закона о ПДВ где се предлаже другачије уређивање посебног поступка опорезивања промета половних добара, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета, потребно исту могућност предвидети и за промет добара и услуга из области грађевинарства чија је вредност преко 500.000 динара. У случају грађевинарства, порески третман би се везивао и за суштину посла, због сужавања могућности за пореску евазију (нпр. у случају издавања једне фактуре за више услуга и сл.).

У наставку мишљења указујемо на недостатке Извештаја о спроведеној анализи ефеката.

Секретаријат позива предлагача да Извештај о спроведеној анализи ефеката прописа убудуће израђује користећи питања из прилога 2-10 Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС”, бр. 8/19, у даљем тексту Уредба).

У оквиру Образложења, предлагач је као циљеве Нацрта закона навео усаглашавање са другим законима Републике Србије, усаглашавање са прописима Европске уније који уређују област опорезивања потрошње ПДВ, пре свега са Директивом Савета 2006/112/ЕЗ о заједничком систему пореза на додату вредност, као и унапређење пословног амбијента свих учесника на тржишту Републике Србије. При томе, било је потребно да се као циљ наведе увећање фискалних прихода и да се утврде прецизни, мерљиви и временски одређени циљеви предложених промена, као и показатељи учинка (са почетном и циљном вредношћу, роком за достизање циљне вредности и извором провере) на основу којих ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања циљева (нпр. процењено увећање јавних прихода које се очекује од предложених мера које доприносе ширењу пореске основе и спречавању пореске евазије, смањени трошкови пословних субјеката као ефект унапређења пословног амбијента и слично).

Сходно чл. 47, 48. и 49. Уредбе, Секретаријат је мишљења да **Нацрт закона садржи делимичну анализу ефеката.**

вд. заменика директора
Сања Мешановић
Сања Мешановић

